

продукції – 0,12 в 2011 р. порівняно з 0,2 в 2009 р. Для визначення впливу долі виробництва продукції не соціального значення ВАТ «Луганськмлин» на коефіцієнт фінансування проведемо кореляційно-регресійний аналіз. Результати розрахунків представлені на рис. 2.

Regression Summary for Dependent Variable: FIN (Spreadsheet2)						
Regression Summary for Dependent Variable: FIN (Spreadsheet2)						
R= ,99275479 R²= ,98556207 Adjusted R²= ,97112413						
F(1, 1)=68,262 p<,07668 Std. Error of estimate: ,01744						
	Beta	Std. Err. of Beta	B	Std. Err. of B	t(1)	p-level
N=3						
Intercept			0,714051	0,025395	28,11802	0,022631
D_L	0,992755	0,120158	1,500904	0,181662	8,26208	0,076680

Рис. 2 Аналіз залежності коефіцієнта фінансування від долі виробництва продукції не соціального значення ВАТ «Луганськмлин»

Згідно даних рис. 2, було отримано наступне рівняння регресії:

$$FIN = 0,71 + 1,5 * D,$$

де FIN – коефіцієнт фінансування, D – доля виробництва продукції не соціального значення

Аналізуючи дані рис. 2, слід зробити висновок:

1. Між ендогенною ознакою FIN та екзогенною змінною існує практично функціональний зв'язок (коефіцієнт множинної кореляції $R=0,986$). Внаслідок цього рівняння є точним, надійним, адекватним.

2. Збільшення на 10% обсягу виробництва продукції не соціального значення сприятиме підвищенню коефіцієнта фінансування ВАТ «Луганськмлин» на 0,86.

Враховуючи те, що коефіцієнт фінансування свідчить про платоспроможність підприємства, слід підкреслити безпосередню залежність інтегрального рівня інвестиційної привабливості від коефіцієнта фінансування. Ця залежність обґрунтована в нашому попередньому дослідженні [1]. Отже, слід зробити висновок, що збільшення обсягу виробництва булочних виробів, пряників, тортів сприятиме підвищенню рівня інвестиційної привабливості хлібозаводів.

Література: 1. Білоусова М.М. Комплексна оцінка інвестиційної привабливості підприємств / В.М. Гончаров, М.М. Білоусова // Вісник Хмельницького національного університету. – 2012. - №2, т.3. – с. 20-23. 2. Васильченко А. Свет и тени хлебного бизнеса / А. Васильченко//Хлебный бизнес. -2012. - №1. –74 с. 3. Забезпечення реалізації повноважень Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку. Інформаційна база даних емітентів. [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://smida.gov.ua> 4. Купчак П. М. Харчова промисловість України в умовах активізації інтеграційних та глобалізаційних процесів: монографія / за ред. Л. В. Дейнеко. – К. : Рада по вивч. прод. сил України НАН України, 2009. – 152 с. 5. Ткаченко В.Г. Аграрная реформа в Украине: результаты, проблемы, перспективы завершения: монография / В. Г. Ткаченко, В. И. Богачёв. – Луганск: Книжковий світ, 2006. – 228 с.

ПРОБЛЕМЫ ФИНАНСИРОВАНИЯ СТРОИТЕЛЬНЫХ ИНВЕСТИЦИОННЫХ ПРОЕКТОВ В УКРАИНЕ

Даценко В.В., Окуневич И.Л., ПГАСА, г. Днепрпетровск, Украина

Строительство является весьма специфической отраслью народного хозяйства. Можно сказать, для национального хозяйства оно выступает рычагом экономического роста, поскольку

реализует большую часть инвестиций в основной капитал всех отраслей производственной сферы и инфраструктуры, фактически формируя структуру экономики. В этой роли строительство на себе ощущает ускорение или замедление развития других производственных сфер, и с этих позиций, может считаться индикатором экономической динамики. Так, строительство зависит от тенденций на финансовых рынках, социальной, экономической и финансовой политики государства. Поэтому строительная отрасль, одна из первых ощутила последствия мирового финансового кризиса, что, естественно, привело к недоинвестированию, сбою инвестиционной деятельности в Украине.

Экономическое содержание финансов в капитальном строительстве, а также функции и основные принципы их организации имеют свою специфику, обусловленную технико-экономическими особенностями данной отрасли[4, стр. 73-74]:

1. Для строительного производства характерен более продолжительный производственный цикл, что влияет на объем незавершенного производства, покрываемый оборотными средствами. Поэтому в структуре оборотных средств большой удельный вес занимает незавершенное производство.

2. Строительство объектов осуществляется в различных климатических и территориальных зонах, что отражается на их индивидуальной стоимости и приводит к неравномерному поступлению выручки от сдачи выполненных работ заказчику.

3. Финансирование строительства производится в пределах сметной стоимости, которая устанавливается на основе договоров на строительство с заказчиками, а также договоров, заключенных с поставщиками материально-технических ресурсов.

4. Характер строительно-монтажных работ обуславливает различную степень материалоемкости и трудоемкости выполняемых работ в отдельные периоды строительства, что определяет неравномерную потребность в оборотных средствах. Например, начало строительства требует больших материальных затрат, и наоборот, отделочные работы уменьшают расход материалов и увеличивают трудовые затраты.

5. В связи с неоднородностью и различным характером затрат на сооружаемых объектах цена определяется в каждом отдельном случае. Сметная стоимость строительства включает в себя прямые затраты, накладные расходы и плановые накопления. Такой порядок построения цены определяет нормативный метод планирования прибыли.

В строительном процессе субъектами инвестиционной деятельности, осуществляемой в форме капитальных вложений, являются инвестор, заказчик, застройщик, подрядчик, пользователь объектов капитальных вложений, другие лица. В соответствии с Законом Украины «Об инвестиционной деятельности» источниками финансирования инвестиционной деятельности являются [1]: - собственные финансовые ресурсы инвестора (прибыль, амортизационные отчисления, возмещение убытков от аварий, стихийного бедствия, денежные накопления и сбережения граждан, юридических лиц и т.п.); - заемные финансовые средства инвестора (облигационные займы, банковские и бюджетные кредиты); - привлеченные финансовые средства инвестора (средства, полученные от продажи акций, паевые и другие взносы граждан и юридических лиц); - бюджетные инвестиционные ассигнования; - безвозмездные и благотворительные взносы, пожертвования организаций, предприятий и граждан.

Сегодня можно выделить следующие проблемы, связанные с финансированием строительных инвестиционных проектов [2, стр. 58-59]:

1. Поиск инвестора.

2. Быстрый рост цен и тарифов, особенно на строительные материалы.

3. Высокие транспортные расходы на поставку оборудования и материалов.

4. Продолжительный период времени строительства и монтаж оборудования, что увеличивает стоимость проекта.

5. Вероятность неточных расчетов стоимости инвестиционного проекта из-за наличия инфляции, т.к. инфляция приводит не только к переоценке финансовых результатов осуществления проекта, но и к изменению самого плана реализации проекта (планируемых величин запасов и задолженностей, необходимых заемных средств и даже объема производства и продаж).

Рассмотрев особенности строительства и источники формирования инвестиционных ресурсов, пришли к выводу, что главной проблемой строительной отрасли Украины является формирование внебюджетных инвестиций.

Для активизации инвестиционной деятельности в строительной отрасли следует [3, стр.34-35]: - обеспечить стабильность политической среды, а также публичность и прозрачность в принятии решений органами власти и в результате преодолеть бюрократизм и проявления коррупции; - устранить неоднозначность трактования нормативно-правовых актов и завершить судебную реформу; - снизить налоговую нагрузку; - создание новых эффективных методов по защите, как инвесторов, так и потребителей; - обеспечение устойчивого функционирования и развития инвестиционных проектов в строительстве; - обеспечения устойчивого финансово-экономического положения участников инвестиционно-строительной деятельности в условиях, неопределенности, неполноты информации и риска; - преодоление негативных инфляционных процессов.

Также, целью инвестиционных программ должна стать переориентация значительных ресурсов на развитие отраслей, удовлетворяющих потребности населения. Таким образом, инвестирование в строительство - это шаг в завтра, создание условий для обновления и увеличения производства.

Литература: 1. Закон Украины «Об инвестиционной деятельности»: от 18.09.1991г. № 1560-ХІІ [Электронный ресурс]: <http://www.zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1560-12> 2. В.Н. Глазунов. Инвестиционная политика предприятия //Финансы. - 1999. - №12.- С. 58-59. 3. Мартынов А.. Активизация инвестиционной политики // Экономист. - 2011. - №9. - С.34-35. 4. Курнышева И., Грицына В. Особенности инвестиционного процесса // Экономист.-2011.- №3. - С.73-74.

ФОРМУВАННЯ ОПТИМАЛЬНОЇ ПРОГРАМИ ФІНАНСУВАННЯ ПІДПРИЄМСТВА

Довбня С.Б., Разгоняева Т.М., НМетАУ, м. Дніпропетровськ, Україна

Сучасний рівень розвитку економічних відносин характеризується різноманітністю фінансових джерел і умов їх використання, що обумовлює необхідність ретельного аналізу цих джерел з метою вибору економічно доцільного варіанту фінансування діяльності підприємств. Вітчизняні науковці, приділяючи підвищену увагу раціональному формуванню та використанню фінансових ресурсів, зробили значний внесок в рішення таких питань як: оцінка вартості джерел фінансування, формування фінансової стратегії і т. і. [1, 2]. В той же час формування оптимальної програми фінансування діяльності підприємства має недостатнє теоретико-методичне забезпечення.

Під оптимальною програмою фінансового забезпечення ми розуміємо таку сукупність чітко визначених сум грошових коштів із конкретних джерел з деталізацією їх як по періодах надходження, та і по періодах повернення (при використанні залучених джерел), які забезпечують фінансування в повному обсязі згідно з визначеними потребами при мінімальних виплатах за користування фінансовими ресурсами та виконанні визначених умов та обмежень.

З метою формування оптимальної програми фінансування діяльності підприємства, що базується на достовірній інформації обґрунтовані наступні пропозиції.

1) Для забезпечення повноти оцінки витрат фінансування запропоновано розглядати їх комплексну вартість, під якою ми розуміємо загальну суму коштів, які виплачуються за користування певним обсягом залучених фінансових ресурсів на протязі терміну їх використання. Вона включає безпосередню плату за користування коштами (процентні платежі по банківських кредитах, векселях, облігаціях, дивіденди по акціях та ін.), додаткові витрати, що пов'язані із залученням фінансування (комісія банку, витрати на емісію і розповсюдження цінних паперів, витрати, пов'язані з оплатою супутніх послуг ін.).